

Arbejdere. De Vilkaar, hvorunder disse Mennesker lever, er af den Beskaffenhed, at vi ikke i Længden kan lade det blive ved at gaa, som det nu gaar. Der maa ydes de paa-gældende Beskyttelse mod den Udbygning, som man nu igennem lange Tider har iværksat og fremdeles iværksætter fra dette store Aktieselskabs Side. Der arbejdes 12 Timer i Træk den ene Uge fra 6 Morgen til 6 Aften uden Middagstid, uden Frokosttid, uden nogen Art af Hviletid. Maskinerne gaar ustandselig og skal stadig passes. Maden, som altid er tør Kost, Smørbrød, mange Gange uden Smør i disse smørfattige Tider, maa spises samtidig med, at man passer Maskinerne. Den næste Uge bliver Arbejdstiden omvendt, saa møder de Kl. 6 Aften og arbejder paa samme Maade ustandselig uden Hvile eller Spisetid 12 Timer til Kl. 6 Morgen. Det er min Tro, at man i Rigsdagen, i alt Fald i Folketinget — og kunde vi blive enige, kunde vi vel ogsaa faa Lands-tinget med —, vil forstaa, at her maa Lov-givningsmagten gribe beskyttende ind. Det gaar ikke an at opretholde den Art Til-stande. Under de Vanskeligheder, der har været med Hensyn til Ernæringsforholdene i den senere Tid, er disse Folk kommet i en Situation, hvor Nødvendigheden af Beskyttelse af Hjælp er blevet større end nogen Sinde tilforn. Det er givet, at er der nogen, der har Krav paa Tillægsbrødkort, er det saadanne Mennesker, som er henviste til at have Arbejde udenfor Hjemmet i 12 Timer og henviste til udelukkende at leve af tør Kost. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til at se, at mange af disse Arbejdere i den senere Tid er gaaet paa Fabrikken med skaaret Smørbrød, som man officielt kalder det, men det har været tørt Brød belagt med kogte Kartoffler og i bedste Fald med en Osteskorpe. Det er aldeles givet, at 250 g Smør i saadanne Tilfælde slet ikke kan strække til. Fedt er ikke til at opdrive, Flæsk heller ikke.

I denne Forbindelse vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsministers Overvejelse, om Mennesker, der arbejder under slige Forhold, ikke kunde faa en Fortrinsret med Hensyn til Uddeling af den Smule Flæsk, der findes. Jeg havde Lejlighed til forleden Aften at omtale de Uroligheder, vi stadig er Vidne til i den senere Tid ved Slagteri-udsalgene, naar der kommer Flæsk i Butikkerne, hvorledes Folk strømmer til i Hundredevis, og der opstaa ligefremme Tumulter for at komme først. Man har an- grebet Kommunalbestyrelserne i de for- skellige Byer og sagt: De maa dog gøre noget. De maa forhindre det, det gaar ikke

an, at der finder Ulykkestilfælde Sted og Folk bliver lemlæstet under disse Tumulter. Men hvad kan Kommunalbestyrelserne gøre? Man kunde sige: I har jo Mandtalskortene, I kan lade Folk møde med Mandtalskortene og faa disse paategnet, saaledes at de faar Flæsk udleveret efter Tur, naar der kommer noget frem. Ja, men det vil kun være at flytte Urolighederne fra Slagteriudsalgene til de kommunale Dyrtidskontorer; thi den Kamp, der nu finder Sted for at komme først, naar Flæsket udleveres, vil da afløses af en Kamp for at komme først med at faa Mandtalskortene paategnet. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Indenrigs- minister, om man ikke, saa længe Flæske- mangelen vedvarer, kunde rationere til For- del for Arbejdere, der er stillede paa lig- nende Maade som de, hvis Sag jeg her har talt.

Maa jeg dernæst sige et Par Ord om den saa haardt eftertragtede Vare, der hedder Petroleum. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt, at denne Vare, den Smule, der er af den, kunde sælges noget billigere, end Tilfældet er. Saa vidt jeg ved, er Prisen for Tiden 64 Øre pr. Liter, og at Prisen ikke behøver at være saa høj, anser jeg for givet. Naar jeg har denne Opfattelse, skyldes det ikke mindst, at jeg ved at studere Det danske Petroleum-Aktieselskabs Regnskab erfarer, at denne Virksomhed, som har en Aktiekapital paa 6,8 Mill. Kr., i Finans- aaret 1917—18 har haft en Fortjeneste af 5 493 000 Kr., altsaa næsten lige saa meget som hele Aktiekapitalen. Det lyder jo fast utroligt, at et saadant Selskab i en Tid, hvor der er Petroleumsmangel, kan give en saa fænomenal Fortjeneste. Jeg spørger derfor, om det ikke var muligt, at den overordentlige Kommission og Indenrigs- ministeren kunde skaffe den Petroleum, der findes — det er jo ikke meget, men dog noget —, frem til en noget billigere Pris end 64 Øre pr. Liter. Jeg tror, det er en noget stærk Udnyttelse af Konjunkturerne, der her finder Sted fra Petroleumsselskabets Side.

Maa jeg dernæst spørge om, hvorledes det gaar med den endelige Skotøjs-Ordning. Vi har jo faaet en midlertidig Ordning, som skulde skaffe os billigere Fodtøj. Jeg har nu ikke opdaget, at det er blevet billigere, jeg tror heller ikke, det bliver det. Ord- ningen i sig selv vil jo neppe heller kunne skaffe os billigere Fodtøj paa nærværende Tidspunkt. Den Ordning, der er truffet, er efter min Mening overordentlig mangel- fuld. Der er blevet indvendt imod den bl. a.,